

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 4 Kwietnia v. s. 1821 roku.

A U S T R Y A.

Wiedeń, dnia 26 marca. Dzisiejszy *Dostrzegacz austriacki* donosi, iż wysłany z *Neapolu* od Xiążęcia Kalabrii generał *Fardella*, przybył dnia 15 b. m. do *Rzymu*, w nadziei, iż tam zastanie Króla neapolitańskiego. Dowiedziawszy się zaś, iż wspomniany Monarcha bawijesze w *Floren-cyi*, pojechał tam, i stanął dnia 17 b. m. wieczorem.

Tenże *Dostrzegacz* umieścił następujący wyjątek z odezwy Xiążęcia Kalabrii do narodu Obojczy-Sycylii: „Z największą troskliwością przysposobiłem wszelkie środki do obrony. Liczne wojsko stoi na granicy; świeże ciągnie z głębi kraju na wzmocnienie jego; wszystkie klasy mieszkańców spieszą na obronę swobód oyczystych. Jeśli zaufanie w własnej sile jest pewną wróżbą zwycięstwa, nie nam do życzenia nie pozostaje. Zalecam jedność i stałość w jakiegokolwiek bądź zmianie szczęścia lub nieszczęścia. Opierać się śmiało niebezpieczeństwu, a uyrzycie je pokonane. Pamiętajcie, iż naród, który walczy za obronę swobód i oyczyzny swojej, jest niezwyciężony. Zawsze wpośród was znajdować się, i wszystkie wasze niebezpieczeństwa dzielić będę. Przy tak chwalebnych zamiarach pochlebiać sobie możemy, iż spełnimy prawdziwą i pierwiastkową wolą Monarchy, dostojnego mojego oycy, i pozyskamy pochwałę ludzi, a opiekę nieba.”

Tenże nareszcie *Dostrzegacz* przytacza koniec z napisanej w języku niemieckim odezwy pod tytułem: *Żołnierze Neapolitańscy do żołnierzy wojska austriackiego we Włoszech*, oświadczając, iżby ją całkowicie umieścił, gdyby się nie obawiał, aby największych nawet miłośników podobnych pism nie znudził. Po długiej perorace (pisze *Dostrzegacz*) o *kijach*, o *batogach*, o *oświadczeniach*, o *obchodzeniu się jak ze zwierzętami*, o *szacownym życiu żołnierzy*, o *dumnych pasibrzuchach*, o *haftowanych zdziercach plemienia ludzkiego*, o *wolności i niewoli*, o *Teutonach i piśmach Tacyty*, o *apostolowie wolności* takie czynią wezwania: „Gdyby to wszystko miało przechodzić nadzieję wasze, nie usuwajcie jednak ufności waszej od nas, lecz śmiało postępujcie. Przyjmijcie i dajcie przyjacielskie pocałowanie. Chocemy z wami dzielić puścienną przodków naszych; chcemy wam okazać przychyłność rodzin naszych. Zdraycy, którzy krew waszą zapredali, i zuchwalność swoją uciskami waszemi nasycają, spostrzegą na koniec, iż zostaliście znówu *Germanami*, i pogardzeni zakopią się w swojej nicości. Bóg tak rozkazał, bohaterów wojownicy, czekamy was z utęsknieniem.” Kilku towarzyszy generała *Rape* (pisze dalej *Dostrzegacz*) miało to pismo przylepić na starych murach zamku *Antrodoco*, w braku lepszych przysposobień do obrony.

Wiedeń dnia 24 marca. Słychać, (pisze gazeta hamburska) iż z powodu nadzwyczajnych wypadków w *Piemontcie*, mogących zagrozić spokojności przyległych krajów austriackich we *Włoszech*, 60,000 wojska austriackiego odebrało rozkaz do drogi.

Szczegóły (pisze dalej *Dostrzegacz austriacki*) odebranych później wiadomości o zawartej d. 20 b. m. w *Kapui* umowie między austriackim generałem *Fiquelmont* i neapolitańskim generałem *Ambrosio*, w skutku której kroki nieprzyjacielskie ustały, i wojsko austriackie weszło d. 23 marca do *Neapolu*, będą wkrótce ogłoszone.

Wczorajsza gazeta wiedeńska doniosłszy o rozruchach na *Włoszczyźnie* i wydanych odezwach Xiążęcia *Ypsylanti*, tak dalej pisze: „Zaraz po nadejściu tych wiadomości do *Laybach*, N. Cesarz Jmóść *Alexander* oświadczyć raczył, iż przedsięwzięcie Xiążęcia *Ypsylantego* można jedynie uważać za skutek niespokojnego ducha, który jest cechą obecnego czasu, tudzież niedoświadczenia i lekkomyślności tego młodzieńca. Wydał on też rozkaz Monarcha rozkaz: 1) aby Xiążęcia *Alexandra Ypsylanti* oddalono ze służby Rosyjskiej; 2) aby mu oświadczone, iż Cesarz Jmóść nagania przedsięwzięcie jego, i że nigdy nie może się spodziewać jakiegokolwiek pomocy od Rosyi; 3) aby Hrabia *Witgenstein*, generał dowodzący wojskiem Rosyjskim nad *Prutem* i w *Bessarabii*, zachował jak najszybciej neutralność podczas rozruchów, które w Xięstwach *Multan* i *Włoszczyzny* wybuchnęły, i pod żadnym pozorem ani pośrednie, ani bezpośrednie do nich nie należał; 4) aby postanowienie to udzielono posłowi Rosyjskiemu w *Stambule*, z rozkazem doniesienia o niem *Parcie* i ponowienia jej otwartych i prawych zapewnień, danych z powodu niedawnego buntu na *Włoszczyźnie*; aby Baron *Stroganow* wyraźnie oświadczył, iż polityka N. Cesarza Jmci, jest raz na zawsze obcą dla wszelkich intryg, któreby spokojność jakiego kraju zagrozić mogły; iż wszelkie uczestnictwo w podobnych zaburzeniach sprzeciwia się prawym zasadom Cesarza Jmci, i że Monarcha ten w stosunkach swoich z *Portą* nie ma innego celu ani i innego życzenia, prócz utrzymania i ścisłego dopełnienia istniejących między obu Mocarstwami traktatów. Ze strony zaś dworu tutejszego (austriackiego) posłano rozkaz internuncjuszowi w *Stambule*, aby podobne podał oświadczenie, i jak najmocniej zapewnił o szczerej chęci Cesarza Jmci, utrzymania przyjacielskich związków między Austryą i Turcyą przez ścisłe dopełnianie traktatów.”

Podług najswieższych wiadomości z *Medyolanu* pod d. 23 b. m. (pisze *Dostrzegacz austriacki*), zdaje się, iż bunt w *Piemontcie* nie jest dalekim końca. Ma tylko siedzisko w *Turynie* i *Alessandryi*. Zbuntowane wojsko zajmuje cy-

tadellę w Turynie, a *Alessandria* ma osobną juntę, która nie chce słuchać rozkazów rządu rewolucyjnego w Turynie. Xiążę *Carignan* chciał już złożyć Rejencyą, lecz postanowił ją jeszcze piastować, aby stolica nie była wystawiona na bezrząd. W księstwie genueńskiem nie tylko panuje zupełna spokojność, lecz nawet widać przywiązanie do Króla, który wiele dobrodziejstw temu krajowi okazał. Gubernator w *Genui* wydał d. 21 b. m. poniżej umieszczoną odezwę, z dołączeniem oświadczenia Xiążęcia *Genevois* pod d. 16 b. m. W tej chwili odbieramy zaspakajające wiadomości z pogranicznej twierdzy *Novara*. Gubernator tameczny i osada pełnią rozkazy Xiążęcia *Genevois*. Sabaudya jest spokojną. Pułk sabaudzki, który stał w *Alessandrii* podczas buntu, oświadczył się przeciwko rewolucyi, i rozbrojony rozszedł się. Junta rządowa w Turynie chciała wszelkimi sposobami przytłumić oświadczenie Xiążęcia *Genevois*, wydane d. 16 b. m., lecz sami wieśniacy rozrzucali je po mieście. Xiążę *Carignan* wysłał małżonkę swoją i syna do Króla *Wiktora Amadeusza*, bawiącego w *Nizza*. Zupełna spokojność panuje wszędzie na granicy Lombardyi.

Oto jest odezwa gubernatora Księstwa Genueńskiego do mieszkańców: „Genueńczykowie! Dalsze mi tyle pochlebnych dowodów zaufania waszego, iż nie mogę się odcigać z uwiadomieniem was o wielkich teraźniejszych wypadkach i wskazać prawdziwy wasz interes. Xiążę *Genevois* wydał d. 16 b. m. założone oświadczenie, i kazał mi je ogłosić. Xiążę *Carignan* dał mi poznać, iż powodowany znamionującymi go uczuciami honoru i wierności, przychylił się zupełnie do rozkazów objętych w wspomnionem oświadczeniu. Genueńczykowie! możecie sobie winiszować, żeście utrzymali dobry porządek, i zachowali posłuszeństwo władzom; ziednaliście sobie tym sposobem prawo spodziewania się najwyższych względów, jakie was pewnie nie miną. Spokojność i umiarkowanie, których (jak sobie tuzę) nigdy nie odstąpicie, czynią mi nadzieję, iż oddalimy potrzebę obcego przyłożenia się do utwierdzenia tego sposobu myślenia, i przeszkodzimy wejściu sprzymierzonego wojska, które się już zbiera na granicy kraju. Dopomagaycie mi, a handel wasz morski nie dozna przerwy, i bandera wasza będzie szanowaną; ja zaś poczytam się za szczęśliwego, widząc was zupełnie spokojnych i szczęśliwych. W *Genui* d. 21 marca 1821 roku. (podpisano) Hrabia Jerzy *Des-Genèys*.

Z *Modeny* (pisze dalej *Dostrzegacz austriacki*) odbieramy następującą drugą odezwę Xiążęcia *Genevois* pod d. 23 marca:

„My *Karol Feliks* z domu Sabaudzkiego, Xiążę *Genevois* i t. d. W wydaniu dnia 16 b. m. oświadczeniu naszym daliśmy poznać sposób myślenia naszego, tak względem buntowniczych poddanych, jako też względem kształtu rządu, który podług woli naszej ma być zupełnie taki, jaki był przed zrzeczeniem się tronu Króla, kochanego brata naszego. Teraz mianujemy tymczasowie do dalszego rozkazu trzech jenerałnych gubernatorów, to jest: jednego do Księstwa Sabaudzkiego, drugiego do Księstwa Genueńskiego, a trzeciego do innych krajów naszych na stałym lądzie. Każdy z nich mieć będzie zupełną władzę cywilną, wojskową i administracyjną, i zostawać pod bezpośrednimi rozkazami naszymi. Gubernatorem Sabaudzkim mianujemy jenerała

porucznika Hrabiego *Salmour di Andezeno*; gubernatorem genueńskim, jenerała Hrabiego *des Genèys*; a gubernatorem innych krajów na stałym lądzie, jenerała porucznika *Sallier de la Tour*. Rozkazujemy wszystkim gubernatorom, urzędnikom, intendentom, prefektom, kassyerom, sędziom i t. d. oraz wszystkim urzędom, aby wspomnianym gubernatorom byli posłusznymi do dalszego rozporządzenia. Wolą naszą jest, aby wszystkie władze sądownicze, wierne tronowi królewskiemu, zajęły się tak jak dawniej, czynnościami swemi, i śpieszną oraz bezstronną sprawiedliwość wymierzały. Spodzielając się nadercześniejszej pomocy Boskiej, ogłaszamy aroy. biskupom i biskupom krajowym, iż wyraźną jest wolą naszą, aby tej pomocy tak oni, jako i plebani pod ich zarządkiem będący, błagali w sposobie, jaki za najprzystojniejszy uznają, i aby wznosili modły do Wszechmocnego Stwórcy i Najswiętszej *Maryi Panny*, która jest opiekunką krajów naszych. W *Modenie* d. 23 marca 1821 roku.”

(podpisano) *Karol Feliks*.

Luybach, dnia 23 marca. Xiążę *Modeny* przybył tu dnia 18 b. m., a onegdaj wyjechał na powrót do kraju swego.

Xiążę *Genevois*, prawy następca tronu sardyńskiego, bawiący w *Modenie*, wydał następującą odezwę:

„My *Karol Feliks* z domu sabaudzkiego, Xiążę *Genevois* i t. d. oświadczamy niniejszemu, iż na mocy ogłoszonego w dniu 13 marca r. 1821, aktu zrzeczenia się tronu przez Króla sardyńskiego, *Wiktora Emanuela*, ukochanego brata naszego, i nam udzielonego, przyjęliśmy sprawowanie zupełnej władzy królewskiej, jakie nam prawnie w obecnych okolicznościach należy; tytułu jednak królewskiego dopóty przyjąć nie chcemy, dopóki Król, kochany nasz brat, z zupełną wolnością nie oświadczy, iż taka jest wyraźna jego wola. Oświadczamy także, iż dalecy od zezwalania na jakąkolwiek bądź odmianę kształtu rządu istniejącego przed wspomnianem zrzeczeniem się tronu Król, kochanego brata naszego, wszystkich poddanych, którzy się do buntowników przyłączyli lub przyłączają, albo którzy przywłaszczyli sobie lub przywłaszczą moc ogłaszania konstytucyi, lub wprowadzania wszelkiej nowości, naruszającej królewską władzę, za buntowników uważać będziemy, a wszelki akt służący jednemu z władzy monarchicznej, który po wamiankowanem zrzeczeniu się tronu przez Króla, kochanego brata naszego, wyszedł lub wyjdzie, jeśli nie pochodzi od nas, i przez nas wyraźnie zatwierdzonym nie jest, ogłaszamy za nieważny i nieznaczący. Wzywamy oraz wszystkich poddanych królewskich, bądź wojskowych, bądź innego stanu, którzy wierność okazali, aby w tych uczuciach trwali, dawali odpor scorpuley liźbie buntowników, i wszystkie nasze rozkazy względem przywrócenia prawego porządku, chętnie wypełniali, gdy my tymczasem starać się będziemy dać im niezwłoczną pomoc. Zupełnie zaufani w łascę Boga, który zawsze słuszoey sprawy broni, i przekonani, że dostojni nasi sprzymierzeńcy, mając jedynie na celu wspianiu myśli za miar utrzymania prawości tronów, zupełności władzy królewskiej i całości krajów, wesprą nas niezwłocznie całą swoją potęgą, spodziewamy się wkrótce przywrócić porządek i spokojność, i nagrodzić tych, którzy w obecnych okolicznościach szczególniej na łaskę naszą zasługują. Zlecamy wszystkim poddanym królewskim, aby się do tej

woli naszej stosowali. Działo się w *Modenie* d. 16 marca 1821 roku." (podpisano) *Karol Felix*.

W ł o c h y.

Od granic *Włoskich*, dnia 17 marca. Król neapolitański wyrokiem swoim, wydanym dnia 26 lutego w *Laybach*, mianował anglika *Church* jenerałem porucznikiem woyska, ciągnącego przeciwko *Neapolowi*. Wspomniany jenerał należał do rewolucyi w *Palermie*, a potem parlament u wolnił go od oskarżenia. Słuchając, iż dwór rzymski zakazał mu ogłaszać odezwy, którą samowolnie wydał, i w której wzywa potęgę lądową i morską neapolitańską, aby się z nim łączyła, dla przywrócenia dawniejszego porządku rzeczy w *Neapolu*. Kazał oraz milicyi i legionom neapolitańskim wrócić do domu, i spokojnie się zachowywać. Jenerał ten zaciągnął kilku Rzymian do popierania sprawy Króla neapolitańskiego. Udał się oni na granicę z odezwami dla wzniecenia kontrrewolucyi.

Wozu piosz zwraca znowu na siebie uwagę badaczów natury. Z otworu jego wybiega ogień do nadzwyczajnej wysokości. Płynąca lawa dochodzi o ćwierć mili od pierwszych domów miasta *Resina*.

Spiewacy i spiewaczki przybywają do *Laybach* z *Wenecyi*, *Lombardyi* i *Piemontu*. Przybył tam między innemi *P. Gunibetti*, który utrzymuje teatr opery włoskiej w *Wenecyi*.

Trzęsienie ziemi, które niedawno wyspę *Zante* okropnie zniszczyło, dało się także uczuć na półwyspie tureckim *Morei*. Miasto *Lalla* ma być zupełnie spustoszonem, i przeszło 300 mieszkańców pod gruzami zginęło. Inne miasta i wsie doznały podobnego losu. Wiele ludzi życie utraciło. W mieście *Pirgo* obaliło się 500 domów, a pozostałe grożą upadkiem. Trzęsienie ziemi trwało kilka dni, a za każdym razem bywały gwałtowne wstrząsy.

Neapol dnia 6 marca. Xiążę *Rocca Romana* objął naczelne dowództwo jazdy woyska naszego, dowodzą pod nim jenerałowie Xiążę *Campagna* i margrabia *Gugliano*, którzy w woysku francuzkiem odbyli kampanję. Piechota dzieli się na 3 dywizye i zostaje pod dowództwem jenerałów-poruczników: *Filangeri*, Xiążęcia *Satriano*, Barona *Ambrosio* i *Arcofito*. *Filangeri* służył we Francyi i Hiszpanii; jest odważny i nieugięty; *Arcofito* służył w Szwecyi, gdzie został ranionym; *Ambrosio* odbył kampanję w Hiszpanii. Nie zapomniano jeszcze, iż on tylko jeden w krótkiej kampanii roku 1815 dywizyą swoją bez straty i w porządku przeprowadził pod mury *Kapui*. Jenerał-porucznik *Pedrinelli* dowodzi artylleryą, a marszałek polny *Descamarde*, rodem francuz, korpusem inżynierów. Jenerał-porucznik *Florestan Pepe* jest majorem jenerałnym przy głównym sztabie; piastował już dawniej ten urząd z zaletą w czasie oblężenia *Gdańska*. Marszałek polny *Medicis*, synowiec byłego ministra, jest jenerałnym intendentem woyska. Jenerał artylleryi *Begani* dowodzi w *Grecie*, a pułkownik *Pepe*, członek parlamentu, w *Civita del Tronto*. Eskadra złożona z okrętu liniowego *Capri*, 4 fregat i kilku lekkich statków, zostaje pod dowództwem kapitana *Baussion*.

Dnia 7. Obywatele składają ciągle ofiary patriotyczne; zapal bardziej się wzmacza. Zawiodła się bardzo ci, którzy i teraz oczekują takich wypadków, jakie były w roku 1815.

Dnia 9. Onegdaj wydał Xiążę Rejent na-

stępujące oświadczenie: „Teraźniejsze okoliczności wojenne wymagają obecności mojej w woysku. Jadę, i częste podróże odbywać będę, abym znajdując się kolejno w woysku i stolicy, ułatwiał rozmaite interesa krajowe. Umysł mój jest spokojny, bo wpośród was zostawiam to, co mi jest najdroższym na świecie, lubą rodzinę moję. Polegam na okazywaném mi zawsze przywiązaniu mieszkańców tej stolicy; na dobrém postępowaniu i gorliwości zacney gwardyi narodowej, która podała mi sposobność użycia woyska liniowego na obronę narodu. Ufnosć moja w neapolitańczykach jest nieograniczoną, tak, jak z radością widzę nieograniczone zaufanie, które we mnie pokładają. Wzajemne to uczucie nie będzie zawiedzionem. W *Neapolu* d. 7 marca 1821 roku.”

(podpisano) *Franciszek*, Rejent.

Xiążę Rejent wyjechał wczoray z Xiążęciem *Salerno*, bratem swoim, do woyska. Xiążę *Ascoli* i jenerał-porucznik *Fardella* towarzyszą Xiążęciu Rejentowi jako naczelnemu wodzowi, w stopniu adjutantów.

Rzym dnia 10 marca. Donoszą z *Ankony* pod dniem 5 b. m., iż tam były dwie flotylle, angielska i austriacka, z których ostatnia zabezpieczała transport żywności dla woyska. Raptem pokazała się także flotylla neapolitańska, która myślała uderzyć na austriacką, co widząc flotylla angielska, oddaliła się na morze. Zaczęła się bitwa. Słychać, iż flotylla neapolitańska zabrała kilka statków przewozowych i zaprowadziła je do portów swojego kraju. Są to jednak pogłoski.

Mówią tu, iż neapolitańczykowie weszli do *Feroli* i *Alatri*.

Turyń dnia 16 marca. Przed powstaniem uwięziono tu między innymi dwóch synów Hrabiego *St. Marsan*, ministra interessów zagranicznych. Dnia 11 b. m. wszystkie widowiska były otwarte, i nie obawiano się wcale zaburzenia publiczney spokojności. Można jednak było przewidywać bliski obrót rzeczy. W dniach 13 i 14 pojazdy rodziny królewskiej stały w pogotowiu do drogi na dziedzińcu zamkowym. Uwięziono tu także człowieka, na którego padało podejrzenie, iż należał do sekty *Karbonarów* (Węglarzy), a który miał mieć weksle wydane przez bankiera paryzkiego na 4 miliony franków. Dnia 13 b. m. zamknięto wszystkie sklepy i warsztaty; cała ludność stolicy była w ruchu; nad wieczorem wywieszono trójkolorową chorągiew przed zamkiem; w powszechnej radości wydawano tysiączne okrzyki: *niech żyje konstytucya! niech żyje oyczyzna! niech żyją Włochy!* Pokazał się nareszcie nowo mianowany Xiążę Rejent z trójkolorową chorągwią, i ogłosił przyjęcie konstytucyi. Stało się to o godzinie wpół do gtey wieczorem. Natychmiast całe miasto oświecono; wszyscy z radością ściskali się wzajemnie. Mimo zakazu wszyscy noszą trójkolorową kokardę u kapeluszków lub na piersiach.

Dnia 17. Zupełna spokojność panuje w stolicy tutejszej, gdzie zajęto się utworzeniem gwardyi narodowej. Margrabia *Breme* został mianowany ministrem interessów zagranicznych. Był za czasu francuzów ministrem spraw wewnętrznych w *Medyolanie*.

Lekarz nazwiskiem *Crivelli* wszedł d. 15 b. m. do pokoju Xiążęcia *Carignan*, i wezwał go imieniem zebranego przed pałacem ludu, aby konstytucyą hiszpańską ogłosił.

Słychać, iż w *Genui* wywieszono banderę dawney Rzeczypospolitey genueńskiej.

Oświadczenie podane w imieniu woyska przez

jenerałów *Santorre*, *Santa Rosa* i *Guglielmo de Lizio* jest datowane w *Carmagnola* d. 10 marca. Wyrażono w niém, iż wspomnieni jenerałowie chcą tylko postawić Króla *Wiktora Emanuela* w możności, aby idąc za skłonnościami serca swego nadał chwalebna wolność narodowi, a jak dobre dzieci oycu swemu, życzenia te składają u podnóżka tronu.

Nadeszła tu wiadomość (pisze pruska gazeta *stanu*), iż *Sabaudya* przystąpiła do powstania w *Piemencie*. Dnia 18 b. m. (dodaje też gazeta) powiewała chorągiew buntu w *Chambéry*. (*)

Od granic włoskich dnia 16 marca. Zaszło w *Piemencie* rewolucyjne wypadki skłoniły rząd w *Medyolanie* do użycia jak najszybszych środków ostrożności. Upakowano wiele rzeczy, które mają być posłane do *Manui*.

Pewną jest rzeczą (pisze gazeta hamburska) iż neapolitańczycy bili się walecznie przez 8 godzin, i że z obu stron wiele ludzi zginęło. Neapolitańczycy mieli znowu zająć dawne swoje stanowisko pod *Rieti*.

Oddział jazdy neapolitańskiej zabrał austryakom 5,000 ładunków.

Rząd papieżki kazał postawić telegrafy, dzienne i nocne w kraju swoim.

Słychać, iż bytność *Xiążęcia Hardenberga*, kanclerza pruskiego, w *Rzymie*, miała cel polityczny.

Dnia 20. Według wiadomości listownych (pisze gazeta berlińska *Voss*), za których jednak pewność ręczyć nie można, jenerał *Frimont* miał obeydź wszystkie stanowiska neapolitańczyków, i ruszyć przez *Abruzzo* ku *Neapolowi*, gdy tym czasem jenerał *Stutterheim* odebrał rozkaz, aby się także ku *Neapolowi* posuwał. Austriacy mają być wszędzie po przyjacielsku przyjmowani, a korpus jenerała *Pepa* rozszedł się po większej części. List z *Inspriki* przydaje pogłoskę, iż w *Neapolu* miała wybuchnąć kontrrewolucya, i że *Xiążę Rejent* wyjechał, naprzeciw Króla oycy swego.

Od granic Szwajcaryi dnia 22 marca. Gazety szwajcarskie umieściły następującą wiadomość o rewolucyi w *Piemencie*: „Dnia 12 b. m. o godzinie 3ciej po południu, *Xiążę Carignan* stanął na czele rządu, i zaprzysiągł konstytucyą hiszpańską, co też wojsko zaraz uczyniło. Rozeszła się wieść, iż wspomniony *Xiążę* wydał natychmiast wojnę Austrii, z powodu, iż od Króla sardyńskiego żądała 3 milionów złotych, rozpuszczenia połowy wojska i przyjęcia osady austriackiej do twierdzy *Alessandria*: Ze Austriya nie bardzo dowierza wojsku sardyńskiemu, przekonany o tém postawienie korpusu obserwacyjnego na granicy piemontskiej.”

Późniejsze listy pod d. 18 b. m. donoszą: „Hrabia *St Marsan* przybywszy z *Laybach* do *Turynu*, przywiozł wzmiankowane wyżej żądanie dworu austriackiego. *Xiążę Carignan* powstawał mocno przeciwko temu, tak dalece, iż Król kazał go uwięzić. Co gdy gruchnęło po mieście, zebrał się liczny tłum ludu. Wojsko oświadczyło się za wspomnianym *Xiążciem*, którego musiano uwolnić z więzienia. Osada w *Alessandrii* okazała podobny sposób myślenia. Król złożył koronę, a *Xiążę Genevois*, brat jego, wstąpił na tron. Nie słychać już o wypowiedzeniu wojny Austrii. Wszystkie inne korpusy wojska, wynoszące 70,000 głów, połączyły się z zbuntowanymi osadami w *Turyniu* i *Alessandrii*.”

(*) Miasto stołeczne *Xiąztwa Sabaudzkiego*, mające 12,000 ludności.

N I E M C Y.

Od brzegów *Menu*, dnia 25 marca. Niektóre gazety doniosły, iż Bawaryya obiecała przystąpić do postanowień kongressu opawskiego i laybachskiego, oraz działać wspólnie z Austrią przeciwko Neapolitańczykom, pod warunkiem, aby Austriya przyznała jej prawa do Palatynatu, na co jednak Austriya zezwolić nie chce. Wychodząca w *Monachium* gazeta ogłasza urzędownic, iż te wiadomości są fałszywe. „Bawaryya (pisze wspomniona gazeta) nie należała do obrad w *Opawie* i *Laybach* względem *Neapolu*, równie jak żaden kraj związku niemieckiego, nie występujący jako mocarstwo europejskie. Dawniej już inne konstytucyjne rządy nie przyjęły agentów dyplomatycznych nowego rządu neapolitańskiego; Bawaryya w położeniu swoim względem związku niemieckiego, nie widziała powodu wystąpienia przeciwko rewolucyi neapolitańskiej; nie może jej oraz sprzyjać, bo nie może pochwalić jej początku, toku i zasad. Daleką jest od rozdzwajania Niemiec na konstytucyjne i niekonstytucyjne; lecz przestaje na swojej prawie wprowadzonej konstytucyi, i nie patrzy z zazdrością lub niechętnym okiem na konstytucye i stan innych narodów.”

Rządy krajów południowo-niemieckich za-
twierdziły umowę względem wolnego handlu żywnością.

A N G L I A.

Londyn, dnia 23 marca. Rozeszła się na giełdzie tutejszej pogłoska, potrzebująca potwierdzenia, iż wojsko sardyńskie zabrało austryakom w *Lombardyi* pieniądze, posłane przez jenerałego płatnika *Rothschild*.

Gazeta tutejsza *Kuryer* ogłosiła się upoważnioną do oświadczenia, iż bez względu komu szczęście we Włoszech sprzyjać będzie, Anglia zachowa ściśle neutralność swoją.

Gazeta dworska tutejsza umieściła zakaz wszystkim oficerom angielskim, aby w teraźniejszej wojnie włoskiej nie przyjmowali służby wojskowej u żadnej strony.

Pan *Lushington*, konsul angielski w *Neapolu*, przybył tu z listami do rządu naszego.

W tym tygodniu spodziewamy się powrotu *Xiążęcia Decazes* z *Paryża*.

Zbiegły z *Lipska*, a w *Liverpool* schwytyany kupiec *Kopf*, został odesłany na powrót do *Lipska* razem z matką swoją.

Królowa przesłała znowu na ręce Hrabiego *Liverpool* list do Króla, prosząc o przywrócenie imienia jej w modlitwie kościelnej. Oświadczyła, iż tej prerogatywy wszystkie królowe używały, i że to jest jedyną jej prośbę.

Wybito tu niedawno 10 milionów funt. szterl. (400 milionów zł. pol.) w złocie dla banku angielskiego.

Na sessyi izby niższej dnia 19 b. m. zezwolono na podanie dwóch bilów, jednego względem banku angielskiego, a drugiego względem banku irlandzkiego, upoważniających do płacenia od 1 maja r. b. gotowizną papierow wydanych na ilość mniejszą od 5 funtów szterl.

F R A N C Y A.

Paryż, dnia 24 marca. Czytamy w *Monitorze*, iż *Xiążę Castalcicula*, poseł neapolitański, miał wysłuchanie u Króla naszego.

Słychać, iż *Margrabia Marialva*, poseł portugalski, odebrał ważne listy od monarchy swego

Wilno dnia 4 Kwietnia 1821 roku v. s.

FRANCYA.

z *Rio Janeiro*, i naradzał się potem z naszym ministrem interesów zagranicznych. Poseł portugalski przy dworze angielskim, który bawił w *Paryżu*, wyprawił natychmiast gońca do *Londynu*, dokąd sam udał się przed kilką dniami. Mówią, iż posłowie portugalscy przy znaczniejszych Monarchstwach europejskich odebrali od dworu w *Rio Janeiro* ważne listy względem rewolucyi zasłanej w Portugalii, z zaleceniem, aby je udzieliли dworom, przy których zostają.

Posel hispański podał imieniem rządu swego nowe przełożenie dworowi naszemu względem interesów neapolitańskich.

Xiążę *Decazes* bywa codzień u Monarchy, i długo bawi w gabinecie.

Umarł tu margrabia *Fontanes*. Konając polecił córkę swoją jedyną Xiążęciu *Talleyrand*, dawnemu swemu przyjacielowi. Miał lat 60.

Z powodu wypadków, które dnia 20 b. m. zasły w izbie deputowanych, jenerał *Demarçay* pojedynkował na pistolety z Panem *Josse-Beauvois*.

HISZPANIJA.

Madryt, dnia 10 marca. Stan nasz (pisze jedna z gazet tutejszych) zaczyna się polepszać. Nowi ministrowie oświadczyli, iż postanowili utrzymać prerogatywę i dostojność Królewską, i powiększyć władzę Monarchy. Odtąd zmienił się ton mówców na zgromadzeniu stanów i wydawców gazet. Kilku tylko członków powstaje jeszcze na tajnych wydziałach, przeciwko pewnym teraźniejszym urządzeniom, nie ochramając nawet Króla. Pomiedzy innemi Pan *Zapara* radził, aby żadnego poufnego przełożenia od Króla nie przyjmowano, i aby żadnego pisma królewskiego na zgromadzeniu stanów nie czytano, jeśliby go jeden z ministrów nie podpisał. Nie utrzymał się atoli ten wniosek.

Stany nasze roztrząsają podane na piśmie tłumaczenie się przeszłych ministrów z ich urzędowania. Wyznaczona komisya zajmuje się stanem narodu i środkami polepszenia jego. Naradza się oraz nad nowem urządzeniem ministerium.

Donoszą z *Barcellona*, iż przeszło 100 oficerów hispańskich udało się ztamtąd do *Neapolu*, w zamiarze przyjęcia służby w woysku neapolitańskim.

Dnia 14 lutego wypłynęły z *Kadyzu* dwie fregaty *Perla* i *Guerriero* z kilku statkami przewozowemi, jak słyhać, do *Neapolu*. Na eskadrze tej znajduje się jenerał *Cisneros*.

Jenerał *Espoz i Mina* przybył do *Korunny*, gdzie go z wielką radością mieszkańców i honorami przyjęto.

Władza municypalna w *Kadyzie* wydała rozkaz, aby dnia 10 marca, jako w rocznicę rzezi, noszono żałobę, wszystkie widowiska teatralne zamknięto i żałobne nabożeństwo w kościołach odprawiono.

PORTUGALIA.

Lisbona, dnia 3 marca. Zawinęła tu z *Bahia* galera portugalska *Constitution*. Odbyla żeglugę w 45 dnich. Przywiozła między innemi wiadomość, iż Król często odprawia radę tajną w *Rio Janeiro*, iż minister *Arcos* i inni członkowie tej rady oświadczyli się za konstytucyą, i że

obywatele w *Bahia* podali monarchie prośbę o konstytucyą.

Stany nasze uchwały, iż wszyscy portugalscy, prześladowani za polityczne postępowanie i opinią, którzy oddalili się z oyczyzny, tudzież ci, na których wyrok zapadł, mogą powrócić do kraju, i prawa swoje odzyskać.

SZWECYA.

Sztokholm, dnia 16 marca. Na aukcyi książek i sprzętów po zmarłym profesorze *Sparman*, przedano tu niedawno za 18 talarów czaśkę sławnego *Karłczyusza*.

DANIA.

Kopenhaga, dnia 24 marca. Sąd tutejszy skazał na śmierć doktora *Dampe* i kowala *Jorgensen*, oskarżonych i przekonanych o buntownicze zamysły. Odwołali się oba do łaski królewskiej. Monarcha złagodził wyrok, stanowiąc, aby byli osadzeni w więzieniu do śmierci w twierdzy *Christiansbe*. Pokazało się z badania, iż nie mieli współników.

PRUSSY.

Berlin, dnia 30 marca. Dziś, w rocznicę bitwy pod *Paryżem*, poświęcono pomnik, wystawiony w okolicach *Berlina* przed bramą halską, na pamiątkę chwalebnych wypadków w latach 1813, 1814 i 1815. Dnia jeszcze 19 września 1818 Król Jmć z obecnym naówczas w *Berlinie* N. Cesarzem Rosyjskim, założył węgielny kamień. Poświęcenie odbyło się z wielką okazałością. Ściągnięto osadę z *Potsdamu* i 6ty pułk kirasyerów Wielkiego Xiążęcia Rosyjskiego *Mikołaja*. Xiążęta i Xiążniczki rożni, królewskiej, Wielki Xiążę Rosyjski *Mikołaj* z małżonką swoją, jenerałowie, ministrowie, naczelnicy wyższych władz, duchowieństwo i deputowani woyskowi, oczekali przy pomniku na Monarchę, który przybył po godzinie 10tej. Biskup *Eylert* miał mowę. Spiewacy 1go pułku gwardyi spiewali pieśń nabożną. Zakończyła się uroczystość modlitwą, podczas której wszyscy stali z odkrytą głową. Dały się potem słyszeć trzykrotne wystrzały działowe, i woysko przeciągnęło w parady przed Królem. W południe był wielki obiad w zamku.

NAYNOWSZE WIADOMOŚCI.

Już po ułożeniu numeru otrzymaliśmy gazety austriackie, z których umieszczamy skrócone tylko wiadomości.

Z *Laybach* pod dniem 28 marca donoszą, iż podług wiadomości z *Piemontu*, Xiążę *Carignan* dnia 21 *Turyn* opuścił, i udał się do *Novarry* z dwoma regimentami jazdy i jedną brygadą artylleryi, gdzie jenerał *Latour* zgromadził wszystkie regimenty, które wiernemi pozostały, albo które do powinności swej powróciły. Natychmiast po swym do *Novarry* przyjeździe Xiążę *Carignan* oświadczył, iż składa powierzona sobie rejencyą, i we wszystkich punktach poddaje się rozkazom, Króla Jmci *Karola Felixa*. W *Turynie* robota rewolucyynna sama się już rozsypuje. Wielu mianowanych na członków junty tymczasowej nie przyjęło tych urzędów; inni, którzy już rzeczywiście do czynności byli weszli, wyjechali tajemnie do *Szwajcaryi*. W *Alessandryi* utworzyli buntownicy osobną juntę, która się nazywa *Junta Federacyi Włoskiej*, własne robi postanowienia i wydaje odezwy, Austrii wojnę wypowiada, a Królo-

wi oświadcza, że go tylko za Króla Włoch uznawać chce; z resztą żadnego związku nie ma z juntą turyńską.

Jenerał porucznik *Riccardi Church*, w głównej kwaterze, *Akwili*, wydał d. 15 marca rozkaz dzienny, w którym zaleca: żeby w przeciągu 24ch godzin w każdej gminie utworzona była straż bezpieczeństwa, do której sami tylko właściciele ziemscy przypuszczeni być mają. Wybieraniem zajmują się spółnie syndyk, władze municypalne i proboszcz. Straż zostaje pod rozkazami syndyka i miejscowego zwierzchnika. W przeciągu 24ch godzin naczelnicy milicyjni mają oddać broń wszelką i własność korpusu; broń zaś nie wojskowa, którąby własnością prywatną była, w rejestrach odznaczać. Ludzie dolegi prowincjonalnych należący, mają do domów powrócić i spokojnie się zachować. Urzędnicy cywilni nieobecni, mają się udać na swe miejsca i zachować podług urzędzeń przed 15m lipca i t. d.

Konwencya zawarta w *Kapuy* dnia 20 marca 1821, o której wzmianka była w gazecie dzisiejszej, tego jest brzmienia. Niżej podpisani, na mocy udzielonych sobie do tego pełnomocnictw, zgodzili się na artykuły następujące: 1) Kroki nieprzyjacielskie ustana na wszystkich punktach królestwa. 2) Kroki nieprzyjacielskie na morzu również ustają w czasie, jak można najkrótszym, i tym końcem gońcy od obu wojsk wysłani zostaną. 3) Wojsko cesarskie austriackie jutrzejszego ranku osadzi *Kapuy*. Przedpocztę jego rozciągać się będą do *Aversa*. 4) Osadzenie miasta *Neapolu* i jego portu będzie przedmiotem osobnej konwencji. 5) Wojsko cesarsko-austriackie szanować będzie osoby i wła-

śność, w jakimbykolwiek położeniu znajdowały się te osoby. 6) Wszelka własność Króla i stanu w prowincjach, przez wojska austriackie już osadzonych lub jeszcze się osadzić mających, wszystkie arsenały, magazyny, parki, broń, rękodzielnie, warszły okrętowe, należą do Jego Królewskiej Mości, i jak z taką, z nią się postąpi. 7) We wszystkich twierdzeniach i portach, przez wojska cesarsko-austriackie zajętych, prócz komendanta austriackiego, będzie gubernator w imieniu królewskim mianowany. Zawiadownictwo wszelkich zapasów wojskowych zostaje pod kierunkiem władz administracyjnych królewskich. 8) Niniejsza konwencya ma być ratyfikowana przez J. K. W. Xiążęcia Rejenta i przez J. W. naczelnie dowodzącego wojskiem cesarsko-austriackim jenerała *Barona Frimonta*. Podpisano w Wielkim-Przeoracie neapolitańskim pod *Kapua*. Dnia 20 marca 1821.

Hrabia Fiquelmont, Jenerał
J. C. K. Ap. M.

Ambrosio Jenerał K. J.
Obojczy Syceyli

Pepe, Minichini, i około 60 karbonarów, za pomocą posła hiszpańskiego, siedli na okręt; niewiadomo jeszcze dokąd się udadzą.

Alta Vendita, dotąd jedyna czynna najwyższa władza Karbonarów, która Rejenta i urzędników, parlament i wojsko pod pługiem trzymała, po spaleniu wszystkich swych archiwów, rozwiązała się.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 1 kwietnia: rubel srebrny, 3 ruble kopiejek 87½, czerwony złoty nowy rubli 11 kopiejek 82, stary rubli 11 kopiejek 65; imperyal rubli 37, kopiejek 65.

Wolno Drukować Ignacy Reszka Radzca Kolsg. Kom. Cenz. Czł. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatr	Odmia. w pawie
	dn. 2 średnia.	27 cal. 7,43 lin.	+ 6,25 stopn.	Półn. Wschod.	Pogoda
	dn. 3a średnia.	27 — 7,83 —	+ 6, —	Zachodni	Pochmurno
	dn. 4 godz. 6	27 — 8,7 —	+ 1, —	Wschodni	Pochmurno

Doniesienie Teatralne.

1. W następującą niedzielę, to jest dnia 10 kwietnia przez kompanię Artystów Dramatycznych Polskich, dana będzie *Wielka Czarodziejska Opera*, znana na teatrze *Petersburskim* pod nazwiskiem *Rusalki*; teraz na język polski przetłumaczoną, i zastosowaną do zwyczajów krajowych we 3 aktach pod tytułem: *Syrena Dniestru*. Sławna ta i głośna w dziejach teatru sztuka, z należytą okazałością i dokładnością przedstawioną będzie, nieoszczędzając mnogich na jej należyte oddanie nakładów, których wynagrodzenie, przedsiębiorca Teatru jedynie we względach publiczności pokłada. *G. Kamiński Dyr. T. Pol.*

Arendowna dzierżawa.

1. Od Mieyskiej Wileńskiej Policji ogłasza się, iż w skutek Ukazu Wileńskiego Gubernialnego Rządu, 30 marca za N. 6396 nadesłanego, w dniach 4, 7 i 14 teraźn. miesiąca, będzie odbywać się licytacja na wzięcie w arendowną roczną tenutę domu murowanego Majorowej *Miłostowej*, życzący wzięć w dzierżawę arendowną takowy dom, zechcą przybyć do mieyskiej wileńskiej Policji na wyżej oznaczone terminy, gdzie i kondycje objawione będą. Dnia 2 apryla 1821 roku.

Jan Terpiłowski Inspektor.

Tytularny Sowietnik Hutowicz.

1. Od mieyskiej wileńskiej Policji ogłasza się: iż w skutek Ukazu Wileńskiego Gubernialnego Rządu 31 marca za N. 6621 nadesłanego, w dniach: 4, 7 i 14 teraźniejszego mca, będzie odbywać się licytacja na wzięcie w arendowną roczną tenutę od dnia 23 apryla teraźniejszego mca domów murowanych; *Starozakonnych Josiela Szumyłowicza, Beyraka, Gabryela Hereyłowicza, Mayzela*, na ulicy rudnickiej, i *Icki So-*

boła na ulicy Szklanney położenie mających, zaim wzięć w arendowną dzierżawę zechcą przybyć do mieyskiej wileńskiej Policji dla targow na wyżej oznaczone terminy, gdzie i kondycje objawione będą. Dnia 2 apryla 1821 roku.

Jan Terpiłowski Inspektor.

Tytularny Sowietnik Hutowicz.

2. Od Policji miasta guberskiego *Wilna* ogłasza się: iż murowany dom węgierski *Pralata Kontryma* położony w *Wilnie* pod N. 136 na ś. *Michalskim* zaułku, będzie się oddawać z publicznego targu w roczną arendowną tenutę z 23 apryla teraźniejszego roku do 23 apryla następującego 1822 roku. Żądający mają się jawnie dla targow do pomienionego guberskiego Rządu na termin 6go apryla teraźniejszego roku gdzie i kondycji objawione im będą.

Jan Terpiłowski zasiadający w Policji Inspektor.

Tytularny Sowietnik Hutowicz.

Powyczyk Konczalowski.

W e z w a n i e.

1. *Rozalia z Noakow*, zamężna za szambelanem *Klimowiczem* córka *Translatora Frydryka Noak z Warszawy*, która wyjechała do *Ptu grodzieńskiego*, ma tu w sądzie sierotkim wchodno pruskim, 1000 talarow pruskich, pieniędzy. Ja jako mianowany kurator czyli zastępca, wzywam wzmienioną *Rozalią Noak* zamężną *Klimowiczową*, lub sukcesorow oney, iżby dla odebrania tych pieniędzy z dowodami prawnymi do mnie zgłosili się, i takową sumę przyjęli. Jeżeli jednak w terminie trzy miesięcznym, nikt ani przez pismo, ani osobiście nie odezwie się, wówczas przeciw im zarekwiruje się wyrok jako na umarłych, i pieniądze skarbowi pruskiemu przyznawane i oddane będą. W *Królewcu* prus

skim, dnia 3 aprila roku 1821 podpisano: Sztelter kommissarz Justicyi.

Z rossyyskim oryginałem zgodnie tłumaczył; przysięgły translator Wilhelm Rehfeld.

1. W skutek Ukazu Rządzącego Senatu z dnia 10 februaryi 1821 roku za N. 250 w sprawie marszałkowej Radziszewskiej i Zienkiewiczów z majorem wojsk polskich Dowgiałłą o poszukiwaniu przez pierwszych sukcesyi po zmarłym X. Klimanskim następcy, jakowym Rządzący Senat przepisuje, po uzyskaniu od plenipotentów majora Dowgiałły służących do wspomnionej sprawy dokumentów przez jego składanych, przysłać całą sprawę do Senatu na rewizyę, departament 2gi Litewsko-wileński głównego sądu, w moc uczynionej dnia 21 februaryi idącego 1821 roku rozucy, wzywa plenipotentów majora Dowgiałły jacy się okazą przez gazetę niniejszą, aby papiery jeśli się u nich do wyrażonej sprawy znajdują, przedstawili departamentowi temu, w jak najprędzszym czasie i z translacyą prawnie poświadczoną na rossyyski dyalekt. Assesor Fabian Swiątecki.

Sekretarz Dobrzański.

Takowe pismo można drukować z woli Sądu Sekretarz Dobrzański.

Wzwanie do odebrania papierów.

1. W dniu 50 marca roku terażniejszego w mieście Wilnie zakończył życie po krótkiej chorobie W. JPan Bernard Sobański Mecenas przy byłych Trybunałach Lit. i Sądach Głch Wileń. teraz sądzących się; gdy znane jego prace w posługach obywatelstwu i skwapliwość w niesieniu pomocy nieszczęśliwym ludziom, nieoddzielne od powołania, w którym od r. 1791 zostawał, śmierć w biegu swoim dopiero przerwała, a z tego powodu mnóstwo pozostałych i niedokończonych interesów, wymaga od ich właścicieli rychłego ustanowienia nowych pełnomocników; przeto w skutek troskliwości zeszłego Sobańskiego testamentem jego we względzie zabezpieczenia stron interesowanych objawionej, niżej podpisany do obu departamentów Sądu Głgo Wileń. podał prośbę: 1) o przeznaczenie 4rech zastępców dla pilnowania aktoratów, aby te z powodu niestanności nie były mazane, i appellowane sprawy nie upadały; 2) o uczynienie urzędowej awizacyi wspólnie z wezwaniem, żeby zaś wszystkie interesa przez zeszłego Sobańskiego niezakończone, przez zgon jego, w zwlekaniu na czas długi i w działaniach stron przeciwnych, żadnego uszczerbku nieponosiły, niżej podpisany, publicznie przez gazetę wzywa wszystkie interessowane strony, do odebrania papierów po zeszłym Sobańskim w ręku moim zostających, za zwrótem rewersów na nie wydawanych, i do najszybszego umocowania nowych plenipotentów podług własnego życzenia. Działo się w Wilnie dnia apr. 1go 1821 roku. Wawrzyniec Pawłowski.

Takową awizacyą wolno drukować Tomasz Umiastowski Prezes Sądu Głgo 2go Depart. Gub. Lit. Wileń. kawaler.

O b w i e s z c z e n i e.

3. Józef Ruszczyk b. ptu Kobryn, Alexy Biencicki b. ptu Brzeskiego Podkomorzowie, Jerzy Dłuski b. Sędzia grodzki ptu Lidzkiego a teraz Assesor Sądu Gł. Departamentu 2 Gubernii Grodzieńskiej, Karol Astromęcki b. Pisarz Grodzki ptu Kobryn. teraz zaś Prezydent tegoż Sądu, August Konopka Sędzia Graniczny Słonim., Romuald Dankiewicz Pisarz Grodzki Grodzieński i Stanisław Wysocki Pisarz Ziem. ptu Prużańskiego a dziś Sędzia tegoż Sądu urzędnicy.

Oznamujemy tym naszym urzędowym obwieszczeniem listem JWW. WW. JPP. i starozakonnych, Kazimierza Moraczewskiego Marsz. ptu Prużań., i kawalera, Jana Kraszewskiego b. Chor. Prużań. Cypryana Jahałkowskiego Sędziego Granicz. Prużań., Kazimierza Franciszka i Marcina braci Zofią siostrę i dalsze potomstwo Chrzanowskich, Józefa Dołubowskiego Derewniczego Kobryn. Franciszka lub innego imienia Nawlewiczów, Tomasza Stępkowskiego Sędziego Granicz. Prużań., Antoniego i Bernarda Grądzkich, Benedykta Boreyszę b. Assesora Sądu Gł. 1go Departamentu Gubernii Grodzieńskiej, Ignacego Zadernowskiego jakich bądź imion i nazwisk sukcesorów zeszłego Leopolda Stankiewicza, Syrwikusza Watynowicza i dalszych successorów zeszłego Leona Wołynowicza, Antoniego Borowskiego, Łukasza Chóćianowskiego, Antoninę matka jej potomstwo i ich opieki Cholewińskich, Górskiego lub jego successorów, Kimbara b. Prokuratora Grodzień. jakich bądź imion, Milkowskiego i Małyszewskiego, Jana Łazarowicza, Michała Rabkę lub jego successorów, Rewińskiego b. Regenta i Cypryana Szukiewicza, Franciszka i Annę Kozierowskich, Franciszka i Pelagii Spinków sprawników Ziem. Prużań., Felixa i Karolinę Czernickich Adwokatów subseliów Prużań., Mikołaja Mikłaszewicza, Potapieja, Hryniewicz Parocha Kolszan., Woyciecha Witkiewicza Woźnego, Adama i same Goreckich, Icka Abramowicza-Goldberga, Josiela Abramowicza Goldberga, Icka Leybowicza i Leyba Mowszowicza, Markiela Abramowicza, successora Herszka Aranowicza, Zabinskiego, Srola Leyzerowicza, Judka i Sorę Herszkowiczów, Judka i Zeldy Abramowiczów Goldbergow, Judka Abramowicza szklarza, Szymela Szmuyłowicza, Mousza Leyzerowicza, Orela Mouszowicza, Beniamina Leybowicza oycy, i Helmana syna Wrotniar Rotenbergów, Szepszela Szmuyłowicza, Nosela i Sorę Wolfowiczów, Leybe Isera i dalsze potomstwo, Herszka Arano-wicza, Morducha i Rode Leybowiczów, Icka Jan-kielowicza oycy, Leybę Mouszę i Josiela Ickowiczów synów, Leybe i Małko Morduchowiczów, Herszka Morduchowicza, Mejera Leyzerowicza, Szaje Dawidowicza Hitule, Judela Kopernika, Adela i Lipę Oszerowiczów, Judka Oszerowicza, Lipę Wolfowicza oycy, i Leybę Lipowicza syna, Radeckich, Oszera Wolfowicza Czabachowskiego, Icka Mouszowicza Borkowskiego, Idkę Dawidowiczową Nochimowiczową, Herszka Jankielowicza, Beniamina i żonę Ickowiczów, Abrama Całkowicza Koziola, Arona Leyzerowicza, Mejera i Markiela Szmuyłowiczów, Abrama i żonę Ickowiczów, Josiela Leybowicza Roubeckiego, Mousza Kopelowicza Czepelowskiego, Maryę Tyszkową Mouszowiczową, Jonie Leybowicza oycy, Abrama Joniowicza syna Szaniawskich, Abrama Całkowicza, Kōziola, Arona Leyzerowicza Dreyberla, Abela Dawidowicza, Orela Herszkowicza i Mouszę Leybowicza Epfelbaumów, Janocha Abramowicza, Szyme Herzkowicza Podwinickiego późniet Zarzyckiego Arędarza, Beniamina Ickowicza oycy, Gille Esterkę Dawi-

dowę Nochimowiczową Rubinową córkę i jej synów Josiela i Chaima Dawidowiczów, Jankiela Hirszowicza, Jankiela Traimowicza, Maryę Tyszkową Mouszowiczową, Izraela Berkowicza, Icka Jankielowicza, Icka i Beylę Mouszowicza, Leybę Beniaminowicza, Borucha Leyzerowicza, Leyzera Chaimowicza, Icka Szmuyłowicza, Josiela Morduchowicza, Morducha Mouszowicza, Liwszę Szymonowicza, Morducha Elowicza Nirynberga, Melacha Leybowicza, Zasiłowickiego, Arona Oszerowicza, Abrama Berkowicza, Nochima Dawidowicza, Arona Mendelowicza, Beniamina i Sorę Pinchasową Leybowiczów, Beniamina, Ayzeka i Josupa Abramowiczów, Chackiela Kuchrelowicza, Dawida Mouszowicza, Izraela Berkowicza, Icka Jankielowicza, Icka Dawidowicza, Jankiela i Feyge Joniowiczów, Leybę Elowicza, Leybę Beniaminowicza, Borucha Leyzerowicza, Leyzera Chaimowicza Piaskon, Leybę Mouszowicza, Icka Leybowicza, Leyzera Chaimowicza, Leybę Elowicza, Lpę i Icka Aranowiczów, Leybę Hirszkowicza, Hirszka Szmuyłowicza, Leyzera Chaimowicza, Icka Szmuyłowicza, Josiela Morduchowicza, Morducha Mouszowicza, Liwszę Szymonowicza, Mouszę Josielowicza Dobuczyn. Nochima Szmuyłowicza, Morducha Elowicza Nirynberga, Leybe Peysachowicza, Szaie i Rochle Mejerowiczów, Szmuył Ickowicza, Morgolisa, Szepszela Szymonowicza, Szawela Mouszowicza, Dawida Szawelowicza, Zawela Morgenszteina, Zelmana Leybowicza, Jankiela Zelmanowicza, Kuplińskiego, Jankiela i Feyge Joniowiczów, Orela Mouszowicza i Mousze Josielowicza zamieszkałych w pcie Prużan. Następnie w Kobryńskim: Sukcesorów Andrzeja Fosła Józefa Gronostajskiego i Bartłomija Stachoskiego, Ewę matkę Dominika b. Assesora 2go Depart. a teraz strażczego Gubern. Grodzień. i Michała sekretarza synów Wilanowskich, Wincentego Bogusławskiego Sędziego Gran. Kobryń. jakich bądź imion Galosów, Cypryana Kaniwskiego Pisarza Ziem. Kobryń., Leybe Szymonowicza, Bendeta Szymonowicza, Chaima Todrysowicza, Mejera Herszkowicza, Abrama Szepszelowicza, Mendela Mejerowicza Jakuba Ilowicza, Icka Josielowicza, Abrama Gierszona, Isena Szłomowicza, Morducha Szłomowicza, Szymela Rubinowicza, Leybe Leyzerowicza, Judki Jakubowicza, Beniamina Ayzika, Hirszka Leybowicza, Gierszona Leybowicza, Arona Szymchowicza, Judka Leybowicza, Sędziego Józefowicza, Jakuba Srolowicza, Herszla Józefowicza, Berke Szmuyłowicza, Beniamina Ickowicza, Dawida Chaimowicza, Berke Chaimowicza, Neftele Chaimowicza, Mouszela Ickowicza, Todrysa Chaimowicza, Jakuba Mejerowicza, Tolika Morduchowicza, Leyzera Zelmanowicza, Oszera Jakubowicza, Jakuba Szmuyłowicza, Calima Dawidowicza Abrama, Wigdiera, Jankiela Zerkowicza i Leybe Alkonowicza; z kolei w Brzeskim, Pawła Marszałka Ptu Brzes., Stanisława assesora Sądu Gł. Depart. 1 a teraz prezydenta tegoż Sądu i Felixa braci Jagminów, Mejera Leyzerowicza, Berka Abramowicza, Beniamina Srolowicza, Zelmana Herszkowicza, Szmuył Ickowicza, Jankiela Denowicza, Herszka i Beyle Szmerkowiczów, Berka i Welwela Herszkowiczów, Judka i Rywe Brodatyńskich, Hercela Leybowicza i XX. Augustyanów Brzeskich; naostatek w Wołkowyskim, Michała Bulharyna b. assesora Sądu Gł. Depart. Gubernii Grodzień. i nakoniec w Stenim., jakiego bądź imienia Sieńskiego debitorów zeszłego Ignacego Andrzejkowicza v. Mar. Ptu Prużan. jak niemniej jakich bądź imion i nazwisk ogólnie kredytorów WW.

Ludwika b. Prezydenta Grodz. i Alojzego b. Sędziego Ziem. Prużan. Andrzejkowiczów i dalszych wszystkich w tym konkursie zjakiego bądź źródła interesujących osób, iż na skutek dekretu remisyjnego Sądu Gł. Grodzień. Depart. 2go w roku 1819 februaryi 22 dnia zapadłego z mocy którego Sąd Podkom. Exdyw. na miejscu w majątności Czarnychłozach, czynności już niektóre, jako to komportacyę oraz dalsze akcesoryjne wniesienia i dylacye ułatwił, w dniu 20 mca apryla idącego 1821 roku do tychże Czarnychłoz w komplecie z trzech osób złożonym z porządku zapisanych lub po nich następujących zjedziem i ostatecznie dział równy wszelkich funduszów pozostałych po zeszłym Ignacym Andrzejkowiczu gdziekolwiek znajdujących się oprócz folwarku Wiśnego pod dożywociem JW. Karoliny Andrzejkowiczowej nadożującego się między pięciu synów tegoż Ignacego Andrzejkowicza w proporcji dla każdego jednostayney przeznaczym, kredytorów WW. Ludwika i Alojzego Andrzejkowiczów stosownie do przepisów remissy usatysfakcyonowaniem a nadto ponieważ WW. Andrzejkowiczowie powtórnie udali się do Sądu Gł. Grodzień. z debitorami i kredytorami nie żyjącego oycy swego Ignacego Andrzejkowicza, z pierwszemi dla przewidzenia dostatecznie processu, drugim zaś chcąc wiednoczasowey rozprawie wypełnić satysfakcyę za długi oycy, przeto co tylko pierwszą poruczono i powtórny remissą zostanie polecono że zachowując się we wszystkim do przepisów onych choćby pod niestanność którejkolwiek strony to wszystko ostatecznie zaskuteczniem zapowiadamy. Dat 1821 roku marca 11 dnia.

Plenipotent administracyi kopię tego obwieszczenia podającego się do gazet Kuryera Lit. podpisuje. Alexander Zarzycki Adw. Sub. Ptu Prużan.

Z b i e g ł i.

3 Roku bieżącego 1821 marca 27 dnia z kamienicy N. 146 oznaczoney, na zaułku bernadyńskim w mieście Wilnie położoney, uciekł człowiek poddany lokayską służbę dotąd pełniący, zabrawszy z sobą niektóre pańskie rzeczy, nazwiskiem Wincenty Raczycki, wzrostu średniego, włosów ciemnego, cery lubo delikatney jednak czerstwey i rumianey, temperamentu spokojnego i flegmatycznego, więcej nad 23 lata wieku niemający, oczu szarych i mdławych, twarzy przyjemney, pociągławey i lekko ospowatey, figury nieco naprzód pochyley, umiejący lubo w małym stopniu czytać, pisać i rachować, mł na sobie surdut i płaszcz szaraczkowy nowy, czapkę granatową z daszkiem. Ktoby miał sposobność takowego zbiegłego człowieka zatrzymać, uprasza się aby do wyż rzeczoney kamienicy dostawił raczył, za co przy powrocie expensu sowitą odbierze nadgrode. Datt w Wilnie 1821 r. marca 28 d.

Wyjeżdżają za granicę.

2. Do cesarstwa austryackiego do Karlabadu dla kuratyi w ciepłych wodach wileńska obywatelka Tauba Hirszowa Kłaczkowa z furmanem Josielem Mowszowiczem, służącą Chayką i służącym Szymelem Josielowiczem na miesiąc dziesięć.

2 Przez Prusy do Austrii do ciepłych wód wileński obywatel Leybo Morduchowicz Potruch z synem Morduchem, i furmanem Mowszę Szymelowiczem na miesiąc dziesięć.

2. Do królestwa pruskiego obywatel powiatu Upit. Michał Huba z synem Alexandrem na miesiąc cztery.

DODATEK DRUGI DO GAZETY KURYERA
LITEWSKIEGO N. 4o.

Wilno dnia 4 Kwietnia 1821 roku v. 8.

OGŁOSZENIE.

5. Niżey podpisany, oprócz schedy w Litewsko Wileńskiej Gubernii, z przodków i rodziców moich, dziedzictwem na mnie przypadley, którą w roku przeszłym rodzonemu Bratu mojemu, Janowi Gieczewiczowi kapitanowi woysk polskich, w braterskim układzie wieczyscie wyprzedałem, i przy zrzeczeniu się w potomne czasy, na osobę jego wszelkich funduszow, z oyczystości i m. cierzystości, przyyśdź na mnie mogących; nawzajem zastrzegłem sobie, ażeby żadne zgola z tego źródła ciężary, nigdy i w niczem mnie nieobarczały; mając udzielnie z własnego nabycia, w Mińskiej guberni w powiecie Wileyskim: *Nayprzód*, majątność wieczystą Izabelin od JO. Xcia Jmci Michała Ogińskiego b. Podskar. Wielkiego W. X. Lit. różnych orderów kawalera, a dziś Taynego Rádcy i Senatora Państwa, dwódziesty ósmy rok już temu kupioną, w której po ostatney rewizyi liczy się dusz męzkich 519. *Powtóre*, folwark Rajewszczyznę, od Hrabstwa Mołodeczańskiego odłączony, dawniey dziedzictwa zeszłego Xięcia Kuchmistrza Lit. Franciszka Xawiera Ogińskiego, a dziś tegoż Xiążęcia Senatora, za prawem zastawnem w summie czter. złotych 9,000 i sreb. rubli 3,000, na rzecz zeszłego dziedzica Kuchmistrza Lit. przezemnie pożyczoney, ósmnasty rok w nieprzerwaney possessyi mojej zostający, i *Potrzenie*, dobra Wiażyn, od zeszłego jenerała kawaleryi Piotra Gorycza, rok już temu czternasty, wiecznością nabyte, w których po ostatney rewizyi, liczy się dusz męzkich 830; a obok tego, z powodu wyżej rzeczonych nabyciow, tudzież z przyczyny wielkich strat, przez zeszłą wojnę poniesionych, niemałoważne mając do zniesienia długi; kiedy pomimo uiszczenie z nich, na tegorocznych Mińskich kontraktach, (przez przelew zastawy mojej, Rajewszczyzny Jmć Panu Ludwikowi Slotwińskiemu siostrzanowi mojemu, i przez wyprzedaż dwóch odrębnych wiosek od Wiazyń, Siedzica i Durowicze zwanych, z pięciudziesiąt tylko po rewizyi męzkimi duszami, JW. Michałowi Hrabi Tyszkiewiczowi, Półkownikowi woysk polskich i orderu ś. Stanisława kawalerowi) czter. złotych dwunastu tysięcy pięciuset, i mimo ostateczne rozrachowanie się moje z siostrzanem moim Jmć Panem Ludwikiem Slotwińskim, z rzeczy byley opieki mojej nad nim, tudzież nad siostrą jego Julianną z Slotwińskich dzisiay Władysławową Oskierczyńą Sędz. gł. miń. gubern., potrójnemi przyznanemi kwietacyami, wieczyscie bez żadnych naymniejszych pretensyy do mnie, załatwyio-

ne i ubezpieczone, jeszcze ze składu interessów moich, dla kompletnego oczyszczenia się, ze wszystkich dalszych pozostałych przy mnie długów, postanowiłem odprzedadź z najpierwszego nabycia mojego wieczysty majątek Izabelin; ażebym tym sposobem, i każdemu z przyjaznych kredytorów moich, jak nayrealniey z podzięką zadość uczynił, i wolny od wszelkiego dalszego opłacania komukolwiek bądź procentów, zostawując przy sobie zupełnie co do szelaga oswobodzoną majątność Wiazyń, mnie samemu, żonie mojej i dzieciom, prawdziwy w domu zapewnił pokoy, chociaż nie mnie szczególniey do ninieyszego publicznego ogłoszenia niezniewala, albowiem zawsze rzetelnie i z wzajemną dogodnością, z kredytorami moimi kontraktowe załatwiając interessa, w ciągu całego życia mojego, z powodu acz ważnych zajmowanych długów, żadnego zgola manifestu, pozwu, zatem i dekretu dla siebie nie znam, i chociaż kredyta przezemnie zaciągnięte (jak się to w poniższej tabelli z poszczególnienia onych wyswieci) nie są tak natarczywe, ażebym do zaspokojenia ich naglających mnie używał środków; ale poświęcony ciągłym obowiązkom wierney służby Monarszey, sam z własnego postanowienia, szukając jedynie spokojności domowey już wiekiem zapracowaney, zupełne oczyszczenie się z długów przyspieszyć sobie żądam. Uważając zaś z doświadczenia, jak rzetelnie otwarte, w publicznem i prywatnem życiu postępowanie, powszechną sprawiedliwie zyskuje ufność, jak za takim postępowaniem, każdy z większem wszędy działacby mógł bezpieczeństwem, i przeciwnie widząc, jak z układnego tylko, a obłudnego w czynnościach przed światem maskowania się, częstokroć niewinnie przez mniey ostróżną ufność cierpi dobra wiara, a ztąd coraz już więcej i publiczny zatrudnił się kredyt, na co dawniey w kraju naszym, przy szlachetney zawsze i rzetelney otwartości oyców naszych, prawie nigdy skarżyć się niemożna było; osadziłem dla siebie za rzecz wcale nieambarasowną, owszem w czystym zamiarze, z przekonania, nader sprawiedliwą i przystoyną, przy ninieyszem ogłoszeniu do przedaży majątku mojego Izabelina, ogłosić razem co do szelaga charakternie i te długi moje, dla zniesienia których, potrzebuję ten majątek przedadź, z tym, że albo zdarzyć się mogący nabywca, takowe długi według poniższej tabelli do deportacyi należytyym porządkiem na siebie przyymie, i resztę tylko mnie doliczy, albo niepotrzebując takiego układu, sumnę całą ugodzić się mającą, w kancelaryi ziemskiej mińskiej złożyć, która zobowiązana będzie odemnie, wszystkie zaraz urzędowym aktem rozpłacić, obligi moje odebrawszy mnie powrócić, resztę do rąk moich oddać, i nabywcę o tem przez urzędowe poświadczenie zabezpieczyć, a to bez naymnieyszego w tym ambarassu i kosztu dla nowego nabywcy. Co do bankowego zaś długu, na Wiazyniu opartego, który bez dozwoleń Banku na inny majątek przeniesiony bydź niemoże, i którego opłata częściami jeszcze w ciągu pięciu lat uiścić się powinna, a który tylko dla ogólnego zmassowania w jedną sumnę wszystkich ciężarów moich pomieszcza się w poniższą tabellę, łatwo przy układzie obmyśli się sposob, jak z nim postąpić wypadnie, z wzajemną kontraktujących stron dogodnością.

Tabella długow moich, dla zniesienia których przeznaczyłem na sprzedaż wyżej wyrażony majątek mój Izabelin.

<i>Wyszczególnienie długow.</i>	<i>Wyszczególnienie monet.</i>				
	cz. zł. sztuki	Srebro. rubli.	k.	Assygnaty. rubli.	k.
Do Zajemnego Peterzburzkiego banku, z przekazu Jenerała Gorycza przy nabyciu Wiazynia ode mnie przyjętego reszty kapitału w przeciągu lat pięciu, porządkiem ustaw bankowych, częściami pewnemi opłacać się повинnego, i na załogu dusz Wiazynskich opartego	—	—	—	27627	30½
Do Izby Mińskiej powszechnego opatrywania, z pożyczki przez syna mojego za pozwoleniem moim na załog dusz Izabelińskich zaciągnięty, roku 1818 mca julii 26 dnia na lat ośm	—	2570	—	—	—
Do téż Izby z pożyczki J. Pana Mateusza Downara także na załog dusz Izabelińskich zaciągnięty na lat trzy	—	3854	—	—	—
JW. Jmć Panu Czesławowi Moniuszkowi kapitanowi woysk polskich i kawalerowi, za obligiem moim zesłemu ś. p. oycowi jego, staroświeckiemu przyjacielowi mojemu, oddawna wydanym, a przez rodzeństwo suksessorów po nim, temuż JW. Kapitanowi przekazanym, reszty kapitału	4500	—	—	—	—
Jmć Panu Ludwikowi Słotwińskiemu siostrzanowi mojemu za obligiem JW. Wincentemu Wołodkowiczowi b. Marsz. Ptu Borysow. dzisiaj Prezydentowi sądu gł. Miń. igo Departamentu	2000	—	—	—	—
Klasztorowi Xieży Bazylianow Ladzieńskich za obligiem już od lat dwódziesiętu kilku wydanym	1500	—	—	—	—
JW. Michałowi Prószyńskiemu podkomorzem b. Ptu Ihumen. szwagrowi mojemu, za assekuracją	1111	2	—	—	—
Zięciowi mojemu Apolinaremu Sielawie Podkomorzemu Ptu mińskiego za obligiem, w dojszczenie zupełney exdotacy córki mojej JW. Aktualnemu Radcy Stanu i kawalerowi Pusłowskiemu	—	3000	—	—	—
Sekretarzowi mojemu Tytularnemu Radcy i orderów kawalerowi JPanu Wincentemu Frybesowi, który żądał kapitalik swój lokować u mnie, za obligiem	—	2000	—	—	—
JW. Dorocie z Prószyńskich Kostrowickiej Prezyd. granicz. Ptu. Miń. siostrze żony mojej, za dwoma karteczkami	250	—	—	2000	—
Zonie mojej Elżbiecie z Prószyńskich Gieczewiczowej za obligiem	260	120	—	—	—
Wszystkiego jeneralnie	400	—	—	—	—
Co w ogół znosząc, i dla jednostayności summy na złoto redukując, a w tem, assygnaty na srebro licząc według terażniejszego kursu, z najbliższą pewnością, za sto po 26½ rubli, srebra zaś przeznaczając po trzy ruble za czer. złoty jeden, summa summarum wynosi czerwonych zł. siedmnaście tysięcy czterysta ośmdziesiąt sześć, rubli srebrem dwa, kopiejek dwadzieścia trzy.	10021	14546	—	29627	30½
	17486	2	23	—	—

Tak wyszczególniwszy rzetelnie co do szelaga, wszystkie długi moje, dla bezpieczeństwa każdego nowego nabywcy Izabelina, nie tylko zaręczam, że nikomu więcej, z żadnego źródła, względu, kontraktu, zapisu, rachunku, lub umowy, ani grosza niewinieniem, oczem się i z kwerendy po wszystkich aktach, przekonać można, ale toż samo przy wyprzedazy tego majątku, równie jak i nayspewniejsze aktorstwo, oraz bez żadnych dyferencyi granice jego, przez naydostateczniejszą na majątności mojej Wiazyniu ewikcyą zabezpieczę, w której to Wiazynszczyźnie, po odprzedazy JW. Hrabi Tyszkiewiczowi wsiów Siedzicy i Durowicz, z duszami w nich męzkiemi tylko pięciudziesiąt, zostaje przy mnie dusz zupełnie wolnych i naymniejszą hipoteką (za opłatą bankowego wyżej w tabelli pokazanego długu) nieobarczonych 780. A chociaż przez JW. Hrabię Michała Tyszkiewicza Pułkownika dla zachowania porządku z ustaw krajowych, słusznie i przykładowie do akt grodu ptu wileńskiego pod dniem 6tym mca oktobra roku 1820 wniesione są dwa oblig,

moje, jeden na czer. zł. tysiąc, drugi na czer. zł. tysiąc pięćset, wie-
dzieć należy każdemu kontrahentowi do kupna Izabelina, że te, jako
zupełnie już jemu przezemnie zapłacone, tegoroczną wyprzedażą wsiów
Siedzicy i Durowicz, są mi wrócone, i o uiszczeniu onych z daną
wolnością wyeliminowania ichże z akt grodzkich wileńskich, wła-
snym podpisem tegoż JW. Hrabi, na tychże obligach poświadczono.

Ze strony żony mojej, powodem zapisow odemnie jej służących,
na Izabelinie dotąd opartych, żadna trudność do kupna tego majątku
dla nabywcy niezaydzie, ponieważ za zgodą teyże przenoszę jej
bezpieczeństwo, na pozostający przy mnie Wiazyń, tem łatwiej, im
oczewiście widniey, iż majątność Wiazyń, więcej jak we dwoje,
z samey liczby dusz rewizyynnych przechodzi walor Izabelina.

Nakoniec wiedzieć trzeba kontrahentowi do kupna Izabelina, iż
wszystkie wyżej poszczególnione długi moje, bez żadnego w ter-
minach swoich uchybienia, są przezemnie oprocentowane, jak komu,
według opisow należało, i że każdy nowy nabywca, żadnych za-
ległości, ani z takowych procentów, ani z Monarszych podatkow,
do niewłaściwego sobie uiszczenia zgoła niezaydzie, tudzież wszy-
scy w tym majątku włościanie są bez kwestyi odwieczni inwenta-
rzowi, i żadnemu sporowi względem dworu nieulegli, z powinno-
ścią w niczym przezemnie dla nich niezwiększoną, nad tę, z jaką
sam ich przed dwodziesto ósmiu laty nabyłem, i jaką bez uciemie-
żenia, regularnie pełnić zwykli.

Jeżeliby zaś gdziekolwiek jeszcze jakikolwiek skrypt mój lub ra-
chunek, obowiązujący mnie do zapłaty, nad wyżej w tabelli poszcze-
gólnione długi, nieprzezyrzany jakim porządkiem okazał się (o czem
z pewnością twierdzę, że żadnego takiego niema) wzywam każde-
go pretensora, przez niniejsze w publicznych gazetach ogłoszenie,
ażebym się jak nayrychley i z zupełnem bezpieczeństwem chciał z nim
jawić do kancellaryi Ziemskiej Ptu Mińskiego, dla zaprezentowania,
jeśli ma kto jakie istotne do mnie pretensye, które, według dowo-
du, natychmiast uspokoję.

Dla dokonania ostateczney umowy o nabycie tylekroć pomienio-
nego Izabelina, żaden pewny odemnie nie naznacza się termin, ka-
żdego czasu można się kontraktować o to kupno, i w każdym czasie
chcącemu obecnie ten majątek obeyrzeć, wolny jest do niego przy-
jazd, i wszystko na miejscu rzetelnie i otwarcie pokazano będzie.
A tem czasem, ktoby życzył sobie go kupić, summaryuszową wia-
domość o szczegółach dobroci, intrat, i walurowego tego majątku, jeżeli
w Wilnie, znajdzie u JW. Marcinkiewicza Żaby Prezydenta sądu
Gł. Mińskiego zgo Departamentu orderu śtey Anny 2giey klasy Ka-
walera i Koman. Maltań., który przyjacielską raczył przyjąć odemnie
obligacyą, z pełnem zaufaniem mojem, w tem poruczeniu, jeżeli zaś
w Mińskiej gubernii, to albo na miejscu w Izabelinie, albo w ma-
jątności Wiazyniu, w powiecie wileyskim, u syna mojego, lub na-
resztę w mieście gubernńskim Minsku u mnie samego.

Takowe ogłoszenie, dla trzykrotnego przy Gazecie Kuryera Li-
tewskiego do wiadomości publiczney drukiem rozesłania, do redak-
cyi teyże gazety posyłając, własną ręką podpisuję. Datt. w Mińsku
roku 1821 mca marca 18 dnia.

Wincenty z Giechan Gieczewicz. Miński Cywilny Gubernator.